

Poselství Svatého otce Františka ke Světovému dni misií 2017

Misie se nachází v srdci křesťanské víry

Draží bratři a sestry,

i letos nás Světový den misií shromažďuje okolo osoby Ježíše, „prvního a největšího hlasatele evangelia“ (Pavel VI., apoštol. exhort. *Evangelii nuntiandi*,7), který nás neustále posílá, abychom hlásali evangelium lásky Boha Otce v síle Ducha Svatého. Tento den nás vyzývá, abychom znovu uvažovali o *misii v srdci křesťanské víry*. Církev je totiž svou přirozeností misijní; kdyby tomu tak nebylo, nebyla by již Kristovou církví, ale jedním ze sdružení mezi mnoha jinými, a brzy by došlo k vyprázdnění jejího cíle a k jejímu zmizení. Jsme proto vyzýváni, abychom si kladli některé otázky, jež se týkají samotné naší křesťanské identity a naší zodpovědnosti jako věřících ve světě zmateném tolika iluzemi, zraněným velikými zklamáními a drásaném početnými bratrovražednými válkami, které nespravedlivě postihují hlavně nevinné. Jaký je *základ* misie? Jaké je *srdce* misie? Jaké jsou *životodárné výrazy* misie?

Misie a proměňující moc evangelia Krista, který je Cesta, Pravda a Život

1. Církevní misie, jež je určena všem lidem dobré vůle, se zakládá na proměňující moci evangelia. Evangelium je radostnou zvěstí, která v sobě nese nakažlivou radost, neboť obsahuje a nabízí nový život: život vzkříšeného Krista, který odevzdává svého oživujícího Ducha a stává se pro nás Cestou, Pravdou a Životem (srov. *Jan* 14,6). Je *Cestou*, která nás zve, abychom ho s odvahou a důvěrou následovali. Při následování Ježíše jako své *Cesty* zakoušíme *Pravdu* a dostáváme *Život*, jenž znamená plné společenství s Bohem Otcem v síle Ducha Svatého, osvobozuje nás od každé formy sobectví a je zdrojem tvůrčí lásky.

2. Bůh Otec chce takovouto existenciální proměnu svých synů a dcer; proměnu, jež se vyjadřuje jako uctívání v duchu a v pravdě (srov. *Jan* 4,23-24) na cestě oživané Duchem Svatým při následování Syna Ježíše ke slávě Boha Otce. „Boží slávou je živý člověk“ (Ireneus, *Adversus haereses* IV,20,7). Tímto způsobem se hlásání evangelia stává živým a účinným slovem, které uskutečňuje to, co hlásá (srov. *Iz* 55,10-11), tedy Ježíše Krista, jenž se neustále vtěluje do každé situace člověka (srov. *Jan* 1,14).

Misie a Kristův *kairos*

3. Církevní misie tedy není šířením náboženské ideologie ani návrhem nějaké ušlechtilé etiky. Mnohá hnutí ve světě dokážou produkovat vznešené ideály nebo pozoruhodná etická vyjádření. Skrze poslání církve Ježíš Kristus i nadále evangelizuje a působí, a proto její misie představuje *kairos*, příhodný čas pro spásu v dějinách. Skrze hlásání evangelia se Ježíš stále znovu stává naším současníkem, aby ten, kdo ho s vírou a láskou přijímá, zakoušel proměňující sílu Ducha Krista zmrtvýchvstalého, jenž oplodňuje vše lidské a stvořené jako děšť zemi. „Jeho vzkříšení není událost patřící minulosti; obsahuje životní sílu, která pronikla svět. Kde se zdá, že vše je mrtvé, tam se znovu objevují zárodky vzkříšení. Je to síla, která nemá obdoby“ (apoštol. exhort. *Evangelii gaudium*,276).

4. Stále si připomínáme, že „na počátku křesťanského života není určité etické rozhodnutí nebo nějaká velká idea, nýbrž setkání s událostí, s Osobou, která otevírá před životem nový obzor a dává mu rozhodující zaměření (Benedikt XVI., enc. *Deus caritas est*,1). Evangelium je Osoba, která se trvale nabízí a stále vyzývá každého, kdo ji přijme s pokornou a činorodou vírou, aby se podílel na jeho životě skrze účinnou účast na jeho velikonočním tajemství smrti a zmrtvýchvstání. Prostřednictvím *křtu* se tak evangelium stává zdrojem nového života, osvobozeného od panství hříchu, osvětleného a proměněného Duchem Svatým; skrze *břimování* se stává posilujícím pomazáním, jež díky témuž Duchu ukazuje nové cesty a strategie pro svědectví a blízkost; a skrze *eucharistii* se stává pokrmem nového člověka a „lékem pro nesmrtnost“ (Ignác z Antiochie, *Epistula ad Ephesios*,20,2).

5. Svět má zásadní potřebu evangelia Ježíše Krista. On prostřednictvím církve nadále vykonává své poslání *Dobrého Samaritána* tím, že léčí krvácející rány lidstva, a poslání *Dobrého Pastýře* tím, že bez ustání hledá toho, kdo se ztratil na křivolakých a bezcílných cestách. Díky Bohu nechybějí významné zkušenosti, jež svědčí o proměňující síle evangelia. Mám na mysli gesto onoho studenta z lidu, Dinka, který za cenu

vlastního života ochraňuje studenta z kmene Nuer odsouzeného k zabití. Mám na mysli eucharistickou slavnost v Kitgumu v severní Ugandě, tehdy prolévající krev kvůli zuřivosti skupiny povstalců, při níž misionář nechal lidem opakovat Ježíšova slova na kříži „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ jako výraz zoufalého výkřiku bratří a sester ukřižovaného Pána. Toto slavení bylo pro lidi zdrojem velké útěchy a odvahy. A můžeme připomenout tolik bezpočetných svědectví o tom, jak evangelium pomáhá překonávat uzavřenost, konflikty, rasismus i tribalismus a všude a mezi všemi přispívá ke smíření, bratrství a sdílení.

Misie povzbuzuje spiritualitu trvalého vycházení, putování a exilu

6. Církevní misie je ožívována spiritualitou *trvalého vycházení*. Jde o to „vykročit z vlastního pohodlí a mít odvalu vydat se do všech periférií, které potřebují světlo evangelia“ (apoštol. Exhort. *Evangelii gaudium*,20). Církevní misie povzbuzuje postoj *trvalého putování* různými pouštěmi života, různými zkušenostmi hladu a žízně po pravdě a spravedlnosti. Církevní misie inspiruje zkušenost *trvalého exilu*, aby člověk žíznící po nekonečnu mohl pocítit svou situaci exulanta směřujícího do trvalé vlasti po cestě, jež se rozprostírá mezi oním „už“ a „ještě ne“ nebeského království.

7. Misie říká církvi, že ona není sama o sobě cílem, ale že je pokorným nástrojem zprostředkujícím Království. Církev, která se vztahuje sama k sobě, která má zálibení v pozemských úspěších, není církví Kristovou, není jeho ukřižovaným a oslaveným tělem. Máme dávat přednost „církví otlučené, zraněné a špinavé proto, že vyšla do ulic, než církvi, která je nemocná svou uzavřeností a pohodlností, s níž lne ke svým jistotám“ (*tamtéž*,49).

Mladí – naděje pro misii

8. Mladí jsou pro misii nadějí. Ježíšova osoba a radostná zvěst, kterou On hlásá, i nadále fascinuje mnohé mladé. Ti hledají cesty, na nichž by mohli naplnit odvalu a touhu svých srdcí sloužit lidstvu. „Existuje mnoho mladých lidí, kteří nabízejí svou solidární pomoc tváří v tvář utrpení ve světě a věnují se různým aktivitám či voluntariátu. ... Je krásné, že mladí jsou ‚poutníky víry‘, šťastní, že přinášejí Ježíše do všech ulic, na náměstí a do každého koutu země“ (*tamtéž*,106). Příští řádné všeobecné zasedání Biskupské synody, která se bude slavit v roce 2018 na téma „*Mladí, víra a jak rozpoznávat povolání*“, se nabízí jako prozřetelnostní příležitost pro vtažení mladých do společné misijní zodpovědnosti, která má zapotřebí jejich bohaté představivosti a tvořivosti.

Služba Papežských misijních děl

9. Papežská misijní díla jsou cenným nástrojem pro to, aby se v každém křesťanském společenství probouzela touha vycházet ze svých vlastních hranic a z vlastních jistot a aby se získával rozmach pro hlásání evangelia všem. Díky každodenně žité hluboké misijní spiritualitě a trvalému úsilí o misijní formaci a vzdělávání jsou děti, mladí, dospělí, rodiny, kněží, řeholníci, řeholnice a biskupové zainteresovaní v tom, aby v každém rostlo misijní srdce. Světový den misii organizovaný Dílem pro šíření víry je vhodnou příležitostí pro to, aby misijní srdce křesťanských společenství vycházelo vstříc naléhavým a rozsáhlým potřebám evangelizace svou modlitbou, svědectvím života i společenstvím majetku.

Konat misii s Pannou Marií, Matkou evangelizace

10. Bratři a sestry, konejme misii tak, že se budeme inspirovat Pannou Marií, Matkou evangelizace. Ona, vedena Duchem, přijala Slovo života do hloubky své pokorné víry. Kéž nám Panna pomáhá vyslovovat naše „ano“ při naléhavé potřebě hlásání Ježíšovy radostné zvěsti v naší době; kéž nám vyzíská nové nadšení lidí probuzených pro to, aby všem přinášeli evangelium života, jež vítězí nad smrtí; kéž se za nás přimlouvá, abychom získali svatou smělost při hledání nových cest pro to, aby se dar spásy dostal ke všem.

Ve Vatikánu 4. června 2017

Slavnost Seslání Ducha Svatého

FRANTIŠEK